

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΤΟΥ 1854 ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΟΥ 1897

ΤΑΣΣΟΥ Β. ΚΟΝΤΑΞΗ

Ἡ ἀντίληψις τῆς τροφοδοσίας τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1897 ἦτο σχετική καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ συνθέσεως τῶν ἐπαναστατικῶν κατὰ περιφέρειας καὶ τόπους καὶ ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν στρατῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ πενιχρὰ χρηματικά μέσα, τὰ ὁποῖα παρεῖχεν (ὅταν ἡδύνατο) εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν τὸ ἐν ἐξεγέρσει ἔθνος ἡμῶν πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν τροφοδοσίαν τῶν μεμονωμένως (κατὰ περιφέρειας ἢ τόπους) μαχομένων ἐπαναστατικῶν στρατῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἦτο ἰδιωτική τῶν ἀρχηγῶν ὑπόθεσις, διότι μὴ ὑπάρχοντος κράτους δὲν ὑπῆρχεν ἐλεύθερον ἐλληνικὸν ἔδαφος προσφερόμενον διὰ τοιοῦτον σκοπὸν πρὸς ὀργάνωσιν συστήματος ἐφοδιασμοῦ, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἡ τροφοδοσία τῶν ἀνδρῶν καὶ πληρωμάτων τῶν στόλων ἐνηργεῖτο πρωτοβουλία τῶν ἡγητόρων καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Τοιαύτην πρωτοβουλίαν παρουσιάζει ἡ νῆσος Σπέτσαι εἰς τὴν πρώτην ταύτης συμβολὴν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῖων τῆς 3ης Ἀπριλίου 1821, ὅτε αὕτη ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ μετὰ 50 νεότευκτα καὶ πλήρως ἐξοπλισμένα πλοῖα τῆς ἀπέκλεισε τὰς εἰς τὰ φρούρια τῆς Μονεμβασίας καὶ τοῦ Ναυπλίου ἐχθρικὰς φρουράς καὶ μετέφερε δι' αὐτῶν τροφὰς καὶ πολεμοφόδια ὅπου ἀπῆλθον αἱ ἀνάγκαι τοῦ πολέμου.

Ὁ αὐτὸς στόλος ὑπὸ τὸν στόλαρχον Μιαούλην καὶ τοὺς ναύαρχους Κριεζῆν καὶ Σαχτούρην, συγκείμενος ἐκ 56 πολεμικῶν καὶ 10 πυρπολικῶν πλοίων, ἀσυγκρίτως δὲ ὀλιγαριθμότερος τοῦ ἐχθρικοῦ ἀντιμετώπισε τὴν 8ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1822 εἰς ναυμαχίαν μεταξὺ Σπετσοπούλας καὶ Παραπόλας τὸν ὑπὸ τὸν Μεχμέτ Καπουτάν πασᾶν στόλον τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, Ἀλγερίου, Τύνιδος καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσῃ (Σπ. Φ. Ἀργυρός).

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους δὲν ὑπῆρχε καὶ οὔτε ἦτο δυνατόν ἀτυχῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ σύστημα τροφοδοσίας καὶ ἐφοδιασμοῦ λόγῳ πολιτικῆς, διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀδυναμίας, καίτοι κατενοεῖτο ἡ ἀναγκαιότης αὐτοῦ. Λέγομεν ἀτυχῶς, διότι ἡ ἔλλειψις μέσων καὶ συστήματος πολλάκις ἐξεδηλώθη εἰς δυσφορίαν τῶν ὀπλιτῶν ἐπαναστατῶν καὶ πολὺ συνετέλεσεν εἰς ὀλοκαυτώματα (πολιορκία Μεσολογγίου) καὶ εἰς τὴν παράτασιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Διὰ τὴν ὑπάρχουσαν τότε ἀντίληψιν τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τῆς σημασίας, ἡ ὁποία ἀπεδίδετο εἰς τὴν κοινωνικὴν τροφοδοσίαν τοῦ στρατοῦ ἀναφέρεται χαρακτηριστικῶς ὅτι ὁ στρατάρχης τῆς Πελοποννήσου Θεοδ. Κολοκοτρώνης ἐν ὧσιν τῆς προελάσεως τοῦ Δράμαλι διὰ τῶν Δερβενάκιων διέταξε τὸν ἐμπρησμόν τῶν σιτηρῶν καὶ τροφίμων τῶν κατοίκων διὰ νὰ δυσχεράνῃ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν κατανίκησίν του καὶ

ΤΑΣΣΟΣ Β. ΚΟΝΤΑΞΗΣ
ὑποστράτηγος ἐ.ἀ.

Μετέσχεν εἰς ὅλους τοὺς πολέμους. Ἀνέπτυξε πλουσίαν δρᾶσιν. Ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν Τύπον πλείστας μελέτας καὶ ἄρθρα διαφόρου περιεχομένου καὶ ἰδία ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῆς τραπέζης τοῦ ΜΤΣ καὶ περὶ τῆς ἀναδιοργάνωσεως τούτου. Συνέγραψε: οἰκονομικαὶ διακυμάνσεις καὶ κρίσεις, πολιτικοστρατιωτικὴν ἱστορίαν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἐκστρατείας καὶ μάχας τῶν ἐθνωπαϊκῶν χωρῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σημασίαν τῶν προμηθειῶν διὰ τὴν διατροφήν τῶν ἐμπολέμων στρατῶν καὶ καταγωγῇ, βιογραφίαν, ἐκστρατείας καὶ μάχας τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος βάσει τῶν νεωτέρων δημοσιεύσεων, ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στρατοῦ. Διετέλεσε πρόεδρος-Διευθυντῆς καὶ σύμβουλος ὀργανισμῶν Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἐτιμήθη μετὰ πολλὰς διακρίσεις. Ἦδη εἶναι συνταξιούχος Ὑποστράτηγος.

ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ φροντιστοῦ εἰς τὸν στρατηγὸν Δελγιώργην Δ. (Λεξικὸν «Ἥλιος»).

Πνεῦμα ὀργανώσεως τῆς διατροφῆς τοῦ στρατοῦ καὶ ἀποφυγῆς διαρπαγῆς παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ εἰσβαλὼν τὸν Μάιον 1854 εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ μετασχόν τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους τούτου Μωραϊτικοῦ ἐξ ἔθελοντῶν Σῶμα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Στρατιωτικὴ Διοίκησις τῶν κατὰ Θεσσαλίαν Πελοποννησιακῶν Σωμάτων» διωκεῖτο ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν: Κωνστ. Πλαπούτα, Δημ. Πετροπουλάκη καὶ Ἰωάν. Γκυρούκου, οἵτινες ὀργάνωσαν τὸν ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις, ὥρισαν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς φροντιστάς αὐτοῦ (Κ. Βαγενᾶς).

Ἡ ἐθνικὴ φλόγα καὶ τὸ ἄσβεστον ἐκ φύσεως πνεῦμα καὶ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας τὰ ὁποῖα ὤθησαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου τοῦ 1897, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδόθησαν οὔτοι ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς συνεπείας μετέφερον τούτους μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προοδευτικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, γενομένης βάσει τοῦ συνταχθέντος τὸ 1904 ὀργανισμοῦ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου τοῦ θρόνου Κωνσταντίνου. Ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ ἰκα-

νήν διοίκησιν τούτου ἤρξατο ἡ ἐκπαίδευσις στελεχῶν καὶ ὀπλιτῶν, ἥτις συνεχισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐκ λόγων σκοπιμότητος προσκληθείσης τὸ 1910 στρατιωτικῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς (ἐλληνοτουρκικὸς πόλεμος ἀντιστρατήγου Ξενοφ. Στρατηγοῦ) ἔλαβε τὴν τελικὴν τῆς μορφήν καὶ ἀπέδωσε τοὺς καρπούς της κατὰ τοὺς νικηφόρους καὶ ἐνδόξους πολέμους τοῦ 1912 ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ 1913 κατὰ τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγιάν τοῦ τότε Διαδόχου, ἀναλαβόντος τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1912.

Περὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ καὶ τῶν μεταφορῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐν Θεσσαλίᾳ ἡ ἔκθεσις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου περιλαμβάνει ἐν σελ. 21.22 τὰ ἐξῆς:

«Ἡ ἐπιμελητεία πολὺ ὀλίγας προσέφερεν ὑπηρεσίας, μὴ ἔχουσα οὔτε ὄργανισμὸν οὔτε προσωπικὸν ἐπαρκές, οὔτε μέσα. Ἡ ὑπηρεσία τῆς διατροφῆς τῶν στρατευμάτων, οὐδόλως ὀργανωμένη διὰ τὸν καιρὸν ἐκστρατείας, ὑπῆρξεν ἐλλιπής, ἀναγκασθεῖσης τῆς ἐπιμελητείας νὰ προσφύγῃ εἰς ἰδιώτην ἐργολάβον διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ μεταφορὰν τοῦ ἄρτου, τῆς μόνης σχεδὸν τροφῆς, ἥτις μετὰ τισιν κανονικότητος ἐχορηγήθη εἰς τὸ στράτευμα. Εἰς βάρος δὲ τοῦ στρατεύματος κατεδείχθη ἡ μεγάλη καὶ ἐπιβλητικὴ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως ἀποθηκῶν τροφῶν».

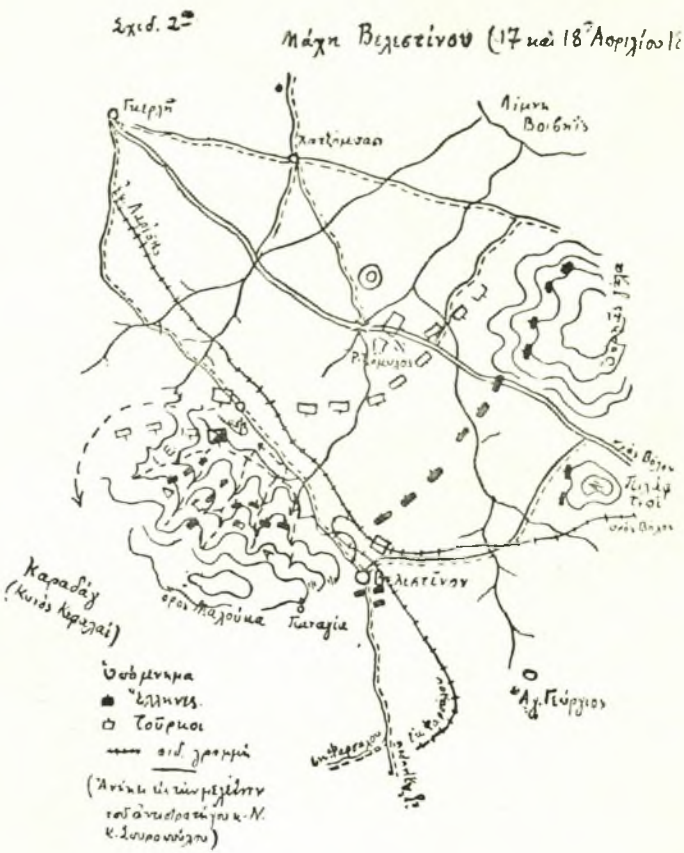
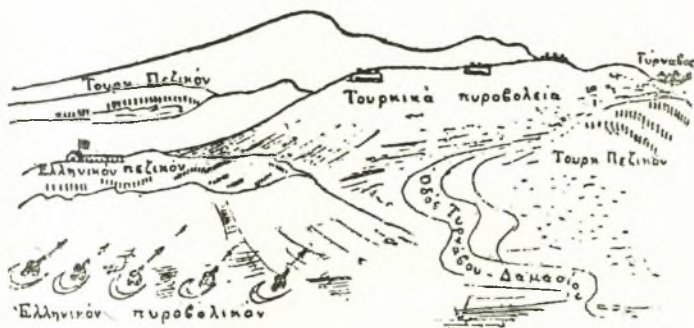
⁹Αναφορικῶς πρὸς τὰς μεταφορὰς αὕτη ἀναφέρει:

«Οὐδὲ σκιά Στρατιωτικῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ὑπῆρχε. Κατὰ τὸ στάδιο τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐκστρατείας ἐγένετο κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ α' Ἀρχηγείου ὑποστρατήγου Μακρῆ ἀπόπειρά τις ὀργανισμοῦ Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τῆς χρήσεως ἰδιωτικῶν φορητῶν ὀδηγούμενων ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ἡ ὁλως Πρωτογενεὴς αὕτη ὑπηρεσία κατεδείχθη ἐκ τῶν παραγμάτων ὄχι μόνον ἀνεπαρκῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεστάτη, διότι εἰς τὰς πρώτας ἀποτυχίας οἱ ἰδιῶται ὀδηγοὶ μετὰ τῶν κτηνῶν τῶν ἐγκατέλειψαν ἀνεπιστρεπτι τὰ στρατεύματα, στερηθέντα οὕτω παντὸς μέσου μεταφορᾶς πυρομαχικῶν, τροφῶν καὶ ὑλικοῦ. Εἰς τὴν ἔλλειψιν Μεταγωγικῆς Στρατιωτικοῦ Σώματος ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀνεπάρκεια τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, τῆς Ἐπιμελητείας καὶ τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀναχορηγίαν τῶν πυρομαχικῶν.»

Ἡ ἀποτυχία τοῦ πολέμου τούτου ὀφείλεται κατὰ τὸν στρατηγὸν Ἐπιμελητείας Ι. Θεοφιλόπουλον εἰς τὴν ἔλ-

Διάγραμμα τῆς ἐν Μπογαζίω Τυρνάβου μάχης κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897.

Ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1897 ἐν Βελεστίνῳ.

λειψιν ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν ὀργάνων, ἀνδρῶν ἐν τῇ με-
ταγωγικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν τῇ οἰκονομικῇ διευθύνσει τῆς
ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου
περὶ τῆς δράσεως τῆς Ἐπιμελητείας κατὰ τὸν πόλεμον
τοῦτον ἀναφέρονται καὶ τὰ ἐξῆς ἐν σελ. 49:

«Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πρώτης γραμμῆς καὶ τῆς τῶν
νότων ὑπῆρχον μόνον αἱ δύο Ἐπιμελητεῖαι τῶν Μεταρ-
χιῶν καὶ ἡ τοῦ Ἀρχηγείου· ἵνα δὲ ἐννοηθῇ κατὰ κόσμον
αὐταὶ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐν
πολέμῳ στρατοῦ, σημειοῦμεν, ὅτι ἡ μὲν παρά τῷ ἀρχηγείῳ
ἐπιμελητεία εἶχε δύο μόνον ἀξιωματικούς, ἡ δὲ τῶν Με-
ταρχιῶν ἐκάστη ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας.»

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Έγεννήθη εις Φανάριον Καρδίτσης, Ταγματάρχης Χωρ/κής. Ύπηρετησεν ως αξιωματικός Χωροφυλακής εις διαφόρους επαρχιακάς πόλεις και εις την προσωπικήν ασφάλειαν της Α.Μ. της Βασιλίσσης. Ήδη υπηρετεί παρά τῷ Ὑπουργείῳ Ἑσωτερικῶν. Συνέγραψε τὸ ἀξιόλογον βιβλίον «Λεξικὸν τῶν κομμουνιστικῶν ὄρων» καὶ ἐτιμήθη διὰ τὴν δρᾶσιν του αὐτὴν διὰ διαφόρων παρασῆμων.

*

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΑΣ

Έγεννήθη εις Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων τὸ ἔτος 1911. Ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου Τρικάλων. Τὸ 1935 ἐνεγράφη εις τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τὸ 1942. Τὸ 1950 διορίσθη ως δικηγόρος εις τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν. Τὸ 1939 εἰσήχθη, κατόπιν ἐξετάσεων, εις τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α'.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΡΑΤΩΛΟΣ

Έγεννήθη εις Γράλισταν Καρδίτσης τὸ 1901. Ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου Καρδίτσης. Κατετάγη τὸ 1920 εις τὴν Χωροφυλακὴν. Ἐκτοτε, μετὰ τὴν εἰς τὰς οἰκείας Σχολὰς ἐπιμόρφωσίν του ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ Ὑποστρατήγου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς ἀνέπτυξεν ἀξιόλογον ἐθνικὴν δρᾶσιν. Διὰ τὰς ἐθνικάς του Ὑπηρεσίας ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασῆμων.

*

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐφοίτησεν εις τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε δικαστικὸς Σύμβουλος τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. Ἦσκησεν εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἐτιμήθη μετὰ τὸ παράσημον Χρυσοῦ Σταυροῦ μετὰ ξιφῶν Γεωργίου τοῦ Α' καὶ μετὰ ἄλλα παράσημα καὶ διαφόρους πολεμικάς διακρίσεις.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΖΗΤΡΙΔΗΣ

Έγεννήθη εις Ἀγίαν τοῦ Νομοῦ Λαρίσης, ἔλκων τὸ γένος ἐκ παλαιᾶς ἀρματολικῆς οἰκογενείας Ζήδρου. Μετέσχε πολλῶν πολέμων ὡς διοικητὴς Πυροβολαρχίας καὶ Μοίρας. Ὡς παθὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐτέθη εις πολεμικὴν διαθεσιμότητα μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου. Διατελεῖ ἐταῖρος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν παρὰσχὼν εἰς αὐτὴν πλείστας ὑπηρεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

Έγεννήθη εν Βόλῳ τῷ 1901. Κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τῷ 1919, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ὑπηρετήσεν εὐδοκίμως συνεχῶς ἐπὶ 35ετίαν, ἀποστρατευθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίαν του, ἐξετιμᾶτο ὑπὸ πάντων τῶν προϊσταμένων καὶ ὑφισταμένων του διὰ τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ καθήκοντά του, τὸ ἥθος καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος του.

*

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Καστράκι τῆς ἐπαρχίας Καλαμπάκας τοῦ Νομοῦ Τρικάλων. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον τοῦ Παθολόγου ἱατροῦ. Μετεξέπαιδευθῆ εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Καταταγείς δὲ ὡς Ἱατρός ἐν τῷ Βασιλικῷ Ναυτικῷ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιπλοιάρχου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΜΑΝΤΕΛΛΟΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Νεραΐδα (πρῶην Γρεβενοσέλι) τοῦ Νομοῦ Τρικάλων. Διετέλεσεν Ἀξιωματικὸς Ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ ἔτους 1922 Συνταγματάρχου Νικολάου Πλαστήρα, λαβὼν μέρος εἰς διαφόρους πολέμους καὶ ἐπιδείξας ἡρωισμόν. Διετέλεσεν ἀκόμη καὶ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν Κυκλάδων κατὰ τὸ ἔτος 1945, καθὼς καὶ Βουλευτὴς Πειραιῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΩΪΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη ἐν Μεσοχώρῳ Τρικάλων καὶ ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὅπου ὑπηρετεῖ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου. Κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον ὑπηρετήσεν εἰς τὸ Μέτωπον ὅπου διεκρίθη καὶ ἐτιμῆθη διὰ τῶν μεταλλίων: Ἀριστείου Ἀνδρείας, ἀνδραγαθίας, αὐτοθυσίας, πολεμικοῦ σταυροῦ, ἐξαιρέτων πράξεων, στρατιωτικῆς ἀξίας κ.λ.π.

*

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Ἀνθηρὸν τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἀποφοίτησίν του ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον τοῦ Ἱατροῦ. Ὑπηρετήσεν ὡς λοχαγὸς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940. Μετέσχε τοῦ Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνος εἰς τὸ ΕΔΕΣ. Ὑπηρετεῖ εὐδοκίμως ὡς Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΣΗΣ-ΤΣΑΡΑΣ

Έγεννήθη ἐν Μεσσηνικῷ Καρδίτσης τῷ ἔτος 1880, ὑποστράτηγος ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι. Διετέλεσε εὐδοκίμως διοικητὴς διαφόρων μονάδων ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ. Βουλευτὴς Καβάλλας καὶ Δήμαρχος Παλαιῶν Φαλήρου. Κατὰ τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα ἔλαβε μέρος ὡς Ἀρχηγὸς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας (1905-1908) ἀναπτύξας ἐθνικὴν δράσιν μὲ τὸ ψευδώνυμον «Κωνσταντῖνος Τσάρας».

*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΑΚΗΣ

Έγεννήθη εἰς Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν, πρὸς ὃν ἔτρεφε μεγάλην ἀγάπην καὶ λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν του προσόντων ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου, μὲ τὸν ὅποιον καὶ ἀπεστρατεύθη. Ἐλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς ἀπελευθερωτικoὺς ἀγῶνας πού διεξήγαγεν ἡ χώρα καὶ ἐπαρασημοφορήθη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη ἐν Πευκοφύτῳ (Νευροβούνιστα) Καρδίτσης τῷ 1898. Ἀκολούθησας τὴν στρατιωτικὴν σταδιοδρομίαν, ἐξελίχθη μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταξίαρχου, μὲ τὸν ὅποιον καὶ ἀπεστρατεύθη τῷ 1955. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀγωγῆς εἰς διαφόρους στρατιωτικὰς Σχολὰς. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ ὅλας τὰς ἐκστρατείας καὶ ἐτιμήθη διὰ παρασῆμων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Έγεννήθη ἐν Κρανίᾳ τῆς Ραψάνης. Ἡκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἀνῆλθεν εὐδοκίμως ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου, ὅποτε καὶ ἀπεστρατεύθη. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους τῶν ἐτῶν 1912-1913 καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας.

*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΤΣΙΟΣ

Έγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τῷ 1894. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς εἰσήχθη εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων καὶ ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας τῶν μαχῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, τραυματισθεὶς ἐν Αἰδινίῳ. Ἐπαρασημοφορήθη κατ' ἐπανάληψιν. Ἐξέδωκε πραγματείας περὶ συνδέσμων Πυροβολικοῦ καὶ Πεζικοῦ. Προήχθη εἰς Ὑποστράτηγον τῷ ἔτος 1938.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΣ

Ἐκ Καλαμπάκας. Λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἠκολούθησεν εἴτα τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, κατ' ἀρχάς ὡς ἐφεδρὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ μόνιμος ἀξιωματικὸς. Διετέλεσε Διευθυντὴς στρατολογίας. Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις Στρυμῶνος (1918) καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν. Ἀπεστρατεύθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου. Ἐτιμήθη μὲ πολλὰ μετάρια καὶ παράσημα.

*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Ἐξ Ἀγιάς Λαρίσης, ὑποστράτηγος πεζικοῦ. Μετέσχεν εἰς ἅπαντας τοὺς πολέμους, τραυματισθεὶς πολλάκις. Ὡς Διοικητὴς Συντάγματος εἰς τὸ ἄλβανικὸν μέτωπον, εἰσήλθεν πρῶτος εἰς Κορυτσάν. Ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ΕΛΔΕΣ κατὰ τὴν κατοχὴν ἠγωνίσθη ἐναντίον τῶν κατακτητῶν, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἐλασιστῶν καὶ ἐξετελέσθη κατὰ τὸ ἔτος 1944. Ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασῆμων καὶ μεταλλίων.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΠΑΝΟΒΑΓΓΕΛΗΣ

Ἐξ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας. Καταταγεὶς εἰς τὸν στρατὸν διήλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου, μετασχὼν ὅλων τῶν πολέμων, ἐνθα διέπρεψε καὶ ἐτραυματίσθη. Ἐπαρασημοφορήθη διὰ πλείστον παρασῆμων λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν καὶ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν. Μετασχὼν τοῦ κινήματος Λεοναρδοπούλου-Ζήρα κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἀλλ' ἠμνηστεύθη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΣΕΡΜΠΕΤΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῷ 1887. Τῷ 1908 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς. Κληθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912 ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπίατρος, μετέσχε τῶν πολέμων 1912-1913. Τῷ 1931 κατετάγη ἐν τῷ στρατεύματι, ὡς μόνιμος ἀνθυπίατρος. Μετέσχεν ἅπασαν τῶν ἐκστρατειῶν καὶ πολέμων. Τῷ 1937 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν Ὑποστρατήγου τοῦ Ὑγειονομικοῦ.

*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΙΟΤΖΙΟΣ

Ἐξ Ἀμαράντου τῆς Καλαμπάκας. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰς ὃ διέπρεψεν ὡς ἀξιωματικὸς, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου. Ὡς Συνταγματάρχης διηύθυνε τὸ Β' Ἐπιτελικὸν Γραφεῖον τοῦ Γ' Σ. Σ. Θεσσαλονίκης. Τῷ 1927 ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε τριάδα κομιτατζήδων μετὰ βομβῶν, ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ κομιτάτου διὰ τρομοκρατικούς σκοποὺς.

